

1. Se mikä on, on aina ollut ja tulee aina olemaan. Jos olisi ollut syntymän hetki, jos tuleminen olisi tapahtunut, välttämättömyyden pakosta ennen syntymistä olisi ollut ei-mitään. Jos ei-mitään olisi, ei mitenkään mitään milloinkaan voisi syntyä — jos ei mitään olisi.

2. Ei ole syntymää — on, on ollut ja on aina oleva — ei ole hallitsevaa alkua, ei ole määräävää loppua, vaan on, rajatta, äärettä, ikuisesti.

4. Millä on alku, siis hallitsija, ja päämäärä, siis määrätty suuntima, ei voi olla ikuinen, syytön ja rajaton.

5. Jos (tämä) ei olisi yksi, (se) pyrkisi kohden toista.

6. Jos jokin on rajaton, se on yksi. Jos se olisi kaksi, se ei voisi olla rajaton vaan rajoittaisi toista.

8(5). On ilmeistä, ettemme näe asioita ryhdikkäästi ylös kohoavina, erektiivisinä, oikein; moneutena ilmetessään asioilta puuttuu juuri ryhti, suoruuus, erektio, turva ja todellisuus, haluavuus. Jos asiat ovat ollakseen tosia, ne eivät muutu ja vaihtele puoliaan — muutoinhan jokainen asia olisi todella ja aina se, miltä se kerran ja milloin tahansa näytti.

9. Jos jokin on, se on yksi. Jos se on yksi, sillä ei ole ruumista. Jos sillä olisi syvyys ja paksuus, se olisi vain halpa kopio jumalallisesta, siinä olisi osia — eikä siksi enää yksi olisikaan, ei ollenkaan.

Melissus

Isä Parmenideen vaikutus levittäytyi vähitellen Eleasta itään, kuin syntiinlankeemus, varmasti ja vastustamattomasti. Samoksen saarella sen alle jäi Melissus, pitkälle 450-luvun eaa. molemmin puolin.

Elealainen ajattelu ei edellyttänyt muuta kuin kärsivällisen ja lopulta huumorintajuksen lukijan. Paranoidis-analyttinen menetelmä hajotti kaiken ilmenevän ja niin myös itsensä; diagnoosi: jatkuva, painava erektio. Alun ja lopun, ikuisen ja äärellisen, jumalallisen ja inhimillisen rajalla, oman ruumiin — kreikkalaisen pyhätön — ja ajattelun rajalla elealaiset repivät vainoharhaisen epäilyn menetelmällään kaiken silmännähtävän, korvinkuultavan, maistettavan, aistittavan. He synnyttivät uudenlaisia ajattelua luonnosta, hallitsevasta, esiinnostavasta ja kadottavasta voimasta.

Mutta vetäytyä stadionin verran ajatteluun, se oli urheilun ystävien mahdottomuus: löytää täysi, vereksenä purkautuva, ylös kohonnut, pylvään lailla taivasta pakottava läsnäolo, ykseys, pysyvyys, samuus. Nämä olivat myös Melissuksen sanoja. Mikään ei katoa tyhjyyden velttouteen, selittymättömyyteen?

m. a. saranpää